

Nume _____

Prenume _____

An, grupă _____; Timp: 90 min.

Examen. *Contracte speciale*. 04.02.2019

I. Încercuți **doar** răspunsul (răspunsurile) corect (corecte). 5p. = 0,33p. x 15 întrebări

1. Textul legal care stabilește că dacă: „comodatarul (...) prelungeste folosința după scadența restituirii, comodatarul răspunde de pieirea sau deteriorarea bunului, chiar dacă aceasta se datorează unei forțe majore, afară de cazul când dovedește că bunul ar fi pierit ori s-ar fi deteriorat oricum din cauza acelei forțe majore.”

- a) reprezintă o aplicație a regulii regăsite în art. 1274 C.civ., potrivit căruia: „cât timp bunul nu este predat, riscul contractului rămâne în sarcina debitorului obligației de predare, chiar dacă proprietatea a fost transferată dobânditorului (...) creditorul pus în întârziere preia riscul pieririi fortuite a bunului. El nu se poate libera chiar dacă ar dovedi că bunul ar fi pierit și dacă obligația de predare ar fi fost executată la timp”.
- b) face aplicația tacitei reconducțiuni în materia contractului de împrumut.
- c) este un text special în relația cu art. 1274 C.civ., care derogă de la acesta, deoarece înlătură cerința punerii prealabile în întârziere.

2. În ipoteza în care se încheie un contract de furnizare de servicii de internet și TV prin cablu, iar părțile încheie și un contract distinct de „punere gratuită la dispoziție a aparaturii de recepție semnal”:

- a) cel de-al doilea contract se încheie valabil doar în momentul remiterii aparaturii respective;
- b) primul contract e aleatoriu, dacă stipulează un preț lunar fix, indiferent de durata efectivă de utilizare a serviciilor;
- c) cel de-al doilea contract este de fapt o închiriere, deoarece „chiria poate consta într-o sumă de bani sau în orice alte bunuri sau prestații” (art. 1780, al. 1 C.civ.).

3. Vânzarea cu opțiune de răscumpărare și vânzarea pe gustate:

- a) se aseamănă prin aceea că ambele îi dau cumpărătorului posibilitatea de a desființa unilateral efectul translativ de proprietate al contractului deja încheiat;
- b) se deosebesc prin aceea că, doar în cazul celei dintâi, cumpărătorul preia riscurile bunului la predare, mai înainte de a își fi exercitat dreptul potestativ conferit;
- c) se aseamănă prin aceea că ambele sunt încheiate sub condiție rezolutorie.

4. Dacă B contractează cu un tattoo artist pentru realizarea unui tatuaj cu portretul fiului său, pentru suma de 1.500 euro/ ședință, iar efectuarea tatuajului presupune 3 ședințe:

- a) prețul contractului este cel prevăzut de art. 1866 C.civ. „Dacă prețul este stabilit în funcție de valoarea lucrărilor executate, a serviciilor prestate sau a bunurilor furnizate, antreprenorul este ținut, la cererea beneficiarului să dea socoteală despre stadiul lucrărilor, despre serviciile deja prestate și despre cheltuielile deja efectuate”;
- b) artistul nu își va putea substitui o altă persoană pentru realizarea lucrării, nici chiar în situația în care acesta este administratorul unui salon de tatuaje, loc unde de altfel se realizează lucrarea;
- c) artistului îi va fi atrasă răspunderea pentru vicii dacă îi tatuează lui B, din greșeală, portretul altui copil.

5. Textul legal care stabilește, în cazul vânzării cu opțiune de răscumpărare, că: „vânzătorul este ținut de locațiunile încheiate de cumpărător înaintea exercitării opțiunii, dacă au fost supuse formalităților de publicitate, dar nu mai mult de 3 ani din momentul exercitării.”:

- a) face aplicația art. 1649 C.civ.: „acte juridice făcute în favoarea unui terț de bună-credință sunt opozabile adevăratului proprietar sau celui care are dreptul la restituire. Contractele cu executare succesivă, sub condiția respectării formalităților de publicitate prevăzute de lege, vor continua să producă efecte pe durata stipulată de părți, dar nu mai mult de un an de la data desființării titlului constituitorului”, cu mențiunea că se modifică durata de eficacitate a contractului față de vânzător ulterior exercitării opțiunii;
- b) face aplicația art. 1811 C.civ., potrivit căruia: „Dacă bunul dat în locațiune este înstrăinat, dreptul locatarului este opozabil dobânditorului”;
- c) face aplicația art. 1819 C.civ.: „locațiunea va continua să producă efecte și după desființarea titlului locatarului pe durata stipulată de părți, fără a se depăși un an de la data desființării titlului locatarului, însă numai dacă locatarul a fost de bună-credință la încheierea locațiunii”.

6. Vânzarea cu rezerva dreptului de proprietate:
- îi permite vânzătorului să promoveze acțiunea în revendicare și după prescripția creanței reprezentând prețul;
 - reprezintă o excepție de la regula caracterului translativ al vânzării;
 - va atrage și transferul și a proprietății afectate de termen, dacă vânzătorul cesionează creanța asupra prețului către un terț.
7. În cazul închirierii unei betoniere de la Magazinul Leroy Merlin pentru o chirie de 250 lei/zi, perfectată pe durată nedeterminată:
- dacă în urma unui scurt-circuit la motorul utilajului locatarul este electrocutat, locatorul nu va fi obligat la daune interese dacă probează că nu a cunoscut viciile și nici nu era dator să le cunoască;
 - decesul chiriașului intervenit în condițiile menționate la pct. (a), va conduce la încetarea contractului;
 - clauza referitoare la obligația locatarului de a încheia o asigurare cu un asigurator impus de locator este considerată nescrisă.
8. Dacă M împrumută de la D suma de 16.000 euro (1 euro = 4,74 RON), pentru a-și achiziționa A (soția lui M) un autoturism:
- la scadența D va putea îndrepta fie împotriva lui M, fie a lui C, dacă acesta a cunoscut faptul că M împrumută banii pentru a-i remite lui A;
 - în lipsă de stipulație contrară, pentru curgerea dobânzilor pentru neexecutarea obligațiilor la scadență, debitorul trebuie pus în întârziere;
 - dacă la momentul scadenței, cursul de schimb valutar este de 1 euro = 5,81 RON, debitorul va putea invoca impreviziunea.
9. În cazul în care A îl mandatează pe B să se prezinte la data de 15.02.2019 pentru a încheia o vânzare imobiliară cu C, în condițiile deja stabilite de A și C (vânzare cu privire la care exista perfectată o promisiune sinalagmatică anterioară între A și C):
- dacă A îi denunță mandatul acordat lui B, invariabil contractul de vânzare perfectat de mandatar nu va produce niciun efect în patrimoniul mandantului;
 - contractul de vânzare va putea fi anulat dacă reprezentantul se afla în eroare cu privire la un element esențial al contractului;
 - obligația mandatarului este una de mijloace.
10. A își asumă obligația de a presta întreținere față de X (parte) și Y (terț de contract), obținând nuda proprietate a unui autoturism marca Mercedes-Benz:
- dacă nu se prevede altfel în contract, acesta se consideră încheiat pe durata vieții lui X, parte în contractul de întreținere;
 - dacă anterior decesului lui X, A nu și-a executat față de acesta obligațiile contractuale, Y – moștenitor legal a lui X – va putea introduce o acțiune în rezoluțiunea contractului de întreținere;
 - X va putea solicita instanței revocarea contractului de întreținere dacă A nu își execută personal obligațiile.
11. Dacă părțile unui contract de vânzare imobiliară convin plata unei arvune penalizatoare:
- suma nu reprezintă o garanție a executării obligațiilor contractuale asumate de vânzător;
 - clauza de stabilire și reglementare a funcționării arvunei penalizatoare are natura juridică unei clauze penale;
 - părțile vor avea posibilitatea ca, ulterior perfectării contractului să convină ineficacitatea clauzei.
12. În cazul unei vânzări având ca obiect o moștenire:
- părțile pot în mod valabil să excludă chiar și garanția vânzătorului pentru calitatea de moștenitor a acestuia.
 - aceasta, la fel precum în cazul vânzării pe încercate, este afectată de o condiție suspensivă
 - se vinde o universalitate: toate bunurile lui *de cujus*, exceptând amintirile de familie.
13. Dacă A (debientier) perfectează cu B un contract de renta viageră, prin care A îi virează lui B, lunar, suma de 1.000 lei:
- dacă credentierul decedează în termen de 30 de zile, din cauza unei boli de care a suferit la încheierea rentei, convenția va fi anulabilă pentru lipsa cauzei;
 - obligațiile personale ale lui A nu vor putea fi executate în mod valabil de către un terț;
 - creditorii credentierului vor putea urmări renta chiar și dacă aceasta a fost declarată insesizabilă prin contract.
14. Contractul de antrepriză poate:
- avea caracter accesoriu pe lângă un contract de vânzare;
 - fi încheiat pe durată nedeterminată;
 - preia regimul juridic al locațiunii atunci când antreprenorul asumă realizarea unui serviciu care implică punerea la dispoziția beneficiarului a unui bun al antreprenorului, care va fi utilizat de către beneficiar.
15. A și B (coproprietari, în cote de ½) îi vând lui C un teren agricol de 5 ha, situat în localitatea Feleacu, contra sumei de 15.000 euro:
- dacă în CF nu este înscrisă nicio sarcină care afectează bunul, C nu va putea fi evins de către vecinii fondului, care invocă un drept de preempțiune;
 - atât lui A cât și lui B le va fi angajată obligația de garanție pentru evicțiune, chiar dacă C este evins numai pentru o cotă-parte de ½ din drept, ce provine de la B;
 - dacă se dovedește că terenul avea doar 4,2 ha, C va putea introduce o acțiune estimatorie.

II. Speța. 4p.

În seara zilei de 17.03.2018, A – care urma să se deplaseze în dimineața următoare din Cluj-Napoca spre Sidney, via München – face, prin intermediul aplicației T4E, o comandă pentru un taxi din cadrul societății de taximetrie XY, pentru ziua următoare. I se comunică din partea XY, prin intermediul aceleiași aplicații, recepționarea și acceptarea comenzii, respectiv numărul de înmatriculare al autoturismului și faptul că acesta îl va prelua pe A în dimineața următoare, la ora 6.00 AM, de la adresa acestuia, detectată automat de aplicație și afișată pe ecranul telefonului lui A, spre confirmare.

a) Verificați dacă a fost generat în acest mod un raport juridic. Motivați răspunsul negativ, iar în eventualitatea unui răspuns afirmativ, identificați sursa raportului juridic și persoanele ținute de obligațiile concret generate.

În dimineața următoare, la adresa lui A nu se prezintă niciun taximetru la ora stabilită. Dată fiind ora extrem de aglomerată, A reușește să găsească un taxi abia cu o întârziere de 40 de minute, cu consecința că ajunge la aeroport cu întârziere, nemaiputând să efectueze procedura de check-in a bagajului de cală și fiind nevoit să facă deplasarea de o lună în Australia doar cu bagajul de mână. La întoarcerea în țară, A acționează în judecată deținătorul (CV) al site-ului prin intermediul căruia a cumpărat aplicația, dezvoltatorul IT care a creat aplicația (G) – a cărui identitate a aflat-o dintr-un articol din presa locală, și societatea de taximetrie XY, solicitând „obligarea în solidar” a celor trei la repararea, în temeiul răspunderii contractuale, a prejudiciului care i-a fost cauzat (probat la suma de 4500 EURO) prin faptul că a fost nevoit să cumpere în Australia toate lucrurile necesare pe perioada deplasării și care se găseau în bagajul său de cală. Expertiza de specialitate administrată în cauză stabilește că, urmare a unei deficiențe de programare (necorelare a datelor de GPS) aplicația a comunicat societății XY o adresă greșită a clientului, adresă la care s-a deplasat de altfel un taximetru la ora 6.00 AM a zilei de 18.03.2018.

b) Deținătorul site-ului (societatea CV) se apără depunând în instanță contractul pe care îl încheiase cu dezvoltatorul IT (societatea G), prin care părțile stabileau că „CV se angajează să vândă produsul lui G – aplicația web creată și dezvoltată de G – prin intermediul unor oferte făcute de CV vizitatorilor site-ului, urmând să îi vireze societății G 85% din prețul încasat pentru fiecare vânzare”. În aceste condiții, (i) CV susține că a acționat exclusiv în calitate de mandatar, deci nu poate fi ținut de contractul de vânzare. Pentru cazul în care instanța nu i-ar reține prima apărare, (ii) CV invocă și nulitatea contractului de vânzare încheiat de A: pârâta CV probează că prețul de piață al unei aplicații precum cea dezvoltată de G este de aproximativ 25.000 EURO, iar reclamantul a achitat un preț de achiziție de 6,5 EURO, pe care CV îl consideră derizoriu. (iii) CV arată și că, oricum, up-date-ul care permitea clienților să facă rezervări cu o zi în avans la societățile de taximetrie a fost opțional, A alegând să îl instaleze, și gratuit (nu s-a perceput niciun preț suplimentar din partea clienților), este așadar vorba despre un act dezinteresat, în cazul căruia răspunderea poate fi doar delictuală și s-ar angaja numai în cazul intenției de a-l prejudicia pe A sau a culpei grave, iar din expertiza administrată reiese că deficiențele de programare au fost rezultatul unei neglijențe minore și au fost remediate între timp. (iv) În fine, CV susține și că nu i se poate angaja răspunderea pentru o culpă care, după cum a reieșit din expertiză, a aparținut societății G, respectiv prepușilor acesteia. (v) În replică, A arată că CV nu se poate apăra invocând culpa interpușilor (în speță, a societății G) pe care i-a folosit pentru a își îndeplini obligațiile contractuale asumate față de A. **Comentați toate apărățile de mai sus.**

c) La rândul său, societatea de taximetrie XY se apără arătând că, deși a primit și a confirmat comanda lui A, nu are nicio culpă în prejudicierea lui A, deoarece, după cum a reieșit din expertiză, aplicația i-a indicat o adresă greșită. În replică, A arată că XY nu se poate apăra invocând culpa interpușilor (în speță, a societății G) pe care i-a folosit pentru a își îndeplini obligațiile contractuale asumate față de A. Reclamantul face trimitere la interogatoriul administrat în cauză, în cadrul căruia XY a confirmat că, potrivit contractului încheiat de aceasta cu CV și G, fiecareia dintre cele două societăți îi revenea o sumă de 11eu la fiecare comandă făcută prin aplicație, de care beneficia XY.

d) Precizați dacă, în cazul în care s-ar constata că în fapt comanda nu a fost transmisă societății XY, în pofida mesajului de confirmare afișat de aplicație, A s-ar putea prevala în relația cu aceasta de prevederile art. 1309, al. 2 C.civ., invocând faptul că, prin comportamentul său (permisiunea de afișare a logo-ului propriu în interfața aplicației), XY a contribuit în mod neglijent la crearea aparenței eronate că CV acționează ca mandatar al acesteia, cu consecința că XY ar trebui să fie oricum ținută de contractul dorit de A.

e) G și CV formulează și o apărare comună, invocând faptul că, în ce îi privește, nu sunt întrunite condițiile răspunderii invocate de A, pentru faptul că (i) nu e vorba despre un bun corporal care să prezinte o deficiență și (ii) a lipsit orice predare neconformă, pentru că predarea – punerea în posesie – e exclusă la un bun incorporeal; (iii) în cazul bunurilor incorporale ceea ce intră în discuție e doar verificarea întinderii dreptului transmis, iar reclamantul nu a susținut faptul că ar fi fost lipsit în tot sau în parte de dreptul asupra aplicației. Pe de altă parte însă, G susține că, după cum corect a arătat reclamantul, (iv) contractul de vânzare s-a încheiat între A și CV, prin urmare G nu e parte în contract și nu poate fi ținut să răspundă; mai mult, up-date-ul a fost un act dezinteresat, deci G ar putea fi ținut să răspundă delictual doar pentru intenție sau culpă gravă. (v) În replică, A precizează că atât G cât și CV sunt ținute de vânzare, iar G răspunde și dacă e considerat terț față de vânzare, deoarece producătorul bunului cu defect răspunde de orice: „1. prejudiciu cauzat prin moartea sau vătămarea integrității corporale sau a sănătății unei persoane; 2. Deteriorare(a) sau distrugere(a) oricărui bun, altul decât produsul cu defecte, cu condiția ca bunul respectiv să fie în mod normal destinat folosinței ori consumului privat și să fi fost folosit de persoana prejudiciată pentru uz sau consum personal, iar valoarea lui să fie mai mare de 200 lei;” (L. 240/2004).

f) Cum va soluționa instanța acțiunea formulată de A, date fiind apărățile formulate de părți? Motivați.

B A R E M

Contracte speciale. 04.02.2019

I. (5p.)

1. –	8. –
2. –	9. –
3. b)	10. b)
4. b)	11. a), c)
5. –	12. a)
6. a), c)	13. c)
7. a)	14. a), b)
	15. –

II. (4p.)

a) în speță, se generează un raport obligațional sinalagmatic: lui XY îi revine obligația de a asigura transportul la aeroport al lui A, iar lui A îi revine obligația de a achita prețul transportului;

cauza eficientă a raportului obligațional o reprezintă contractul de transport de persoane, încheiat în mod direct între A și XY; chiar dacă e încheiat între persoane neprezente, contractul se încheie prin exprimarea nemijlocită a voinței părților (CV realizează o intermediere prin platforma T4E, nu acționează ca mandatar); **(0,10p.)**

b) (i) susținerea lui CV este eronată: prin contractul încheiat între G și CV i s-a acordat acesteia din urmă un mandat fără reprezentare (*mandatul nu e dat pentru încheierea contractului în numele lui G; de asemenea, CV a făcut în nume propriu oferta de vânzare prin intermediul site-ului pe care îl deține, fără a declina identitatea proprietarului aplicației*), prin urmare, CV este parte (vânzător) în contractul de vânzare încheiat de A, având ca obiect aplicația T4E; **(0,25p.)**

(ii) susținerea lui CV este eronată: contractul este valabil, iar cauza urmărită de vânzător trebuie detectată având în vedere ansamblul de contracte de vânzare având unul și același obiect – aplicația T4E. Referirea făcută de CV vizează prețul de piață în cazul vânzării drepturilor de proprietate intelectuală asupra aplicației, care ar permite valorificarea acesteia, nu doar utilizarea în regim de client. **(0,25p.)**

(iii) susținerea lui CV este eronată: din punct de vedere juridic, oferirea up-date-ului către cumpărătorii anteriori ai aplicației semnifică ofertă de act – juridic – adițional la contractul inițial de vânzare; chiar dacă lipsește un preț distinct pentru acest up-date, actul adițional la vânzare nu este nicidecum un act încheiat cu titlu gratuit: dincolo de faptul că preia regimul juridic al contractului (principal) de vânzare, în mod evident, prin oferirea acestui up-date se urmărește determinarea clienților anteriori să folosească mai des aplicația, cu consecința că CV (alături de G) va primi o sumă mai mare din partea G (lui CV și lui G le revine câte 1 leu din partea XY cu ocazia fiecărei comenzi realizate prin intermediul aplicației T4E); în aceste condiții, intră în discuție răspunderea contractuală a lui CV, în condițiile uzuale în materia contractului de vânzare; **(0,4p.)**

(iv) susținerea lui CV este eronată: răspunderea la care face referire CV este una obiectivă, pentru că e vorba despre garanția pentru vicii ascunse; garanția vânzătorului pentru viciile bunului vândut este atrasă indiferent de faptul că viciile i-ar fi imputabile vânzătorului și indiferent dacă acesta le-a cunoscut sau nu la data vânzării; **(0,15p.)**

(v) susținerea lui A este eronată: G (producătorul aplicației) nu este interpus al CV, pentru că nu a asumat față de CV executarea în tot sau în parte a obligațiilor care îi reveneau CV din contractul de vânzare. **(0,15p.)**

c) susținerea lui XY este corectă: la momentul încheierii contractului de transport de persoane XY s-a aflat în eroare cu privire la propria prestație (i-a fost transmis un punct de pornire greșit, iar taximetrul s-a deplasa la adresa comunicată eronat); având în vedere că eroarea este scuzabilă, XY nu s-a aflat în culpă, deci nu i se poate angaja răspunderea contractuală pentru neexecutarea obligației asumate prin contractul de transport. **(0,25p.)**

Susținerea lui A este eronată: producătorul G nu a acționat ca subcontractant al XY, însărcinat cu executarea în tot sau în parte a obligațiilor asumate de XY prin contractul de transport (*G are doar calitatea de terț beneficiar al contractului de intermediere prin care CV și-a asumat sarcina de a facilita legătura dintre XY și potențialii clienți*) **(0,15p.)**

Chiar dacă nu este esențială pentru a justifica anularea contractului de transport, eroarea scuzabilă a lui XY înlătură orice culpă a acesteia în neexecutarea contractului.

d) A nu s-ar putea prevala de prevederile art. 1309, al. 2 C.civ.: față de terți (clienții firmei XY) nu s-a creat niciun moment aparentă că CV acționează în calitate de mandatar; chiar dacă site-ul deținut de CV era folosit pentru a intra în legătură cu potențialii clienți, contractul de transport de persoane se încheia direct prin exprimarea consimțământului XY, așadar, pentru terți era evident că CV acționează ca intermediar, nicidecum ca mandatar al XY. *De facto, A a expediat o ofertă de contract, care nu a ajuns la destinatarul XY.* **(0,25p.)**

e) (i) susținerea lui G și CV este eronată: existența viciilor nu este condiționată de caracterul corporal al bunului; bunurile încorporale (precum aplicația web) pot prezenta și ele vicii, ascunse sau aparente, după caz; **(0,25p.)**

(ii) susținerea lui G și CV este eronată: chiar dacă bunurile încorporale nu sunt susceptibile de acte materiale de luare în stăpânire, posesia acestora se traduce în exercițiul faptic al dreptului de proprietate asupra lor; de asemenea, și în cazul acestora se verifică predarea conformă prevederilor contractuale; **(0,15p.)**

(iii) susținerea lui G și CV e greșită, deoarece pornește de la premisa eronată că toate bunurile încorporale ar fi drepturi: *în speță, bunul încorporal (aplicația web) este distinctă de dreptul asupra acesteia (care e, la rândul său, tot un bun încorporal);* dată fiind premisa eronată, G și CV susțin în mod greșit că în cazul bunurilor încorporale (pe care le identifică exclusiv cu drepturile subiective) poate intra în discuție doar garanția pentru evicțiune, nu și cea pentru vicii ascunse; *într-adevăr, dreptul subiectiv ca bun încorporal nu e susceptibil de vicii (ascunse sau aparente), afirmație care nu e valabilă și în cazul bunurilor încorporale care nu sunt drepturi subiective.* **(0,4p.)**

(iv) susținerea lui G legată de presupusul act dezinteresat (v. pct. b) e greșită și irelevantă; susținerea lui G legată de faptul că nu e parte în contractul de vânzare încheiat de A este corectă (v. pct. b), justificând imposibilitatea de angajare a răspunderii contractuale a acestuia față de A. **(0,15p.)**

(v) invocarea de către A a regulilor din materia răspunderii pentru produsele cu defect este irelevantă: după cum reiese din textul invocat de A, această răspundere specială se angajează doar în ipotezele enunțate de L. 240/2004, ipoteze între care nu se încadrează prejudiciul suferit de A: acesta nu a suferit daune corporale, iar daunele materiale produse nu s-au tradus în distrugerea sau deteriorarea unui bun al acestuia. **(0,20p.)**

f) *Instanța reține că în speță s-au încheiat următoarele contracte: 1. contractul de mandat fără reprezentare între G și CV; 2. contractul de intermediere între CV și XY; 3. contractul de vânzare între CV și A, respectiv 4. contractul de transport de persoane între XY și A.*

Instanța reține că doar CV și XY au calitatea de parte în contracte încheiate cu A. Prin urmare, doar în cazul lor se pune în discuție angajarea răspunderii contractuale, solicitată de A.

Instanța admite capătul de cerere îndreptat împotriva lui CV. În calitate de vânzător, acesta e ținut – independent de culpa proprie – la a-l garanta pe cumpărătorul A pentru viciile ascunse ale bunului. Având în vedere că nu s-a probat faptul că vânzătorul ar fi cunoscut existența viciilor ascunse la data încheierii contractului, rămâne aplicabil art. 1712, al. 2 C.civ., potrivit căruia: „Atunci când vânzătorul nu cunoștea viciile bunului vândut și s-a dispus una dintre măsurile prevăzute la art. 1.710 alin. (1) lit. c) [înlocuirea bunului vândut] și d) [reducerea prețului], el este obligat să restituie cumpărătorului doar prețul și cheltuielile făcute cu prilejul vânzării”: *per a contrario*, dacă nu s-a cerut aplicarea niciuneia dintre cele două sancțiuni, cumpărătorul are posibilitatea de a solicita acoperirea integrală a prejudiciului suferit de el. **(0,4p.)**

Instanța respinge capătul de cerere îndreptat împotriva lui XY. Reclamantul nu a fost în măsură să probeze culpa XY, prin urmare nu sunt întrunite condițiile răspunderii contractuale ale acesteia. **(0,25p.)**

Instanța respinge capătul de cerere îndreptat împotriva lui G. Între reclamantul A și G nu a fost încheiat niciun contract, fiind astfel exclusă angajarea răspunderii contractuale a celui din urmă față de A. De asemenea, nu sunt întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii producătorului pentru produsele cu defect. **(0,25p.)**

Chiar dacă ar fi fost întrunite condițiile răspunderii contractuale pentru cel puțin doi dintre părți, era exclusă obligarea lor în solidar, deoarece în materia răspunderii contractuale, ca regulă, obligațiile sunt divizibile [inclusiv în prezența unor clauze care să stipuleze solidaritatea, obligațiile celor doi ar fi avut surse diferite (răspundere contractuală în temeiul unor contracte diferite) fiind așadar exclusă solidaritatea].